

มุมมองของครูผู้สอนภาษาเกาหลีชาวไทยต่อการพัฒนาทักษะการออกเสียง ภาษาเกาหลีในโรงเรียนมัธยมศึกษา¹

Thai Korean Language Teachers' Perspectives on Developing Korean Pronunciation Skills in Secondary Schools

กาญจนา สหะวิริยะ² สาวิตรี วงษ์นุ่น³ และแทวู คิม⁴

Kanchana Sahaviriya⁵, Sawitree Wongnoon⁶, and Taewoo Kim⁷

(Received: 19 June 2025; Revised: 6 August 2025; Accepted: 22 August 2025)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษามุมมอง อุปสรรค และข้อเสนอแนะของครูเกี่ยวกับการสอนการออกเสียงภาษาเกาหลีในระดับมัธยมศึกษา โดยเก็บข้อมูลจากครูผู้สอน 100 คน ที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้สอนที่มีต่อการจัดการสอนการออกเสียงภาษาเกาหลีในโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ครูส่วนใหญ่ตระหนักถึงความสำคัญของการออกเสียง แต่การจัดการเรียนการสอนยังขาดความชัดเจนและเป็นระบบ ทั้งด้านหลักสูตร สื่อประกอบการออกเสียง ครูผู้สอนและเวลาเรียน เนื้อหาการออกเสียงมักถูกรวมในรายวิชาอื่นโดยไม่มีแนวทางเฉพาะ แบบเรียนแม้เข้าใจง่ายและนำไปใช้ได้จริง แต่ยังคงขาดอธิบายหลักการ แบบฝึก และสื่อเสียงที่เพียงพอ ครูส่วนใหญ่ประเมินตนเองมีความสามารถและความพร้อมในระดับปานกลาง ประสบข้อจำกัดด้านเทคโนโลยีช่วยสอน และเวลาเรียนมีจำกัด

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัย เรื่อง "การพัฒนาหนังสือเสียงอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การออกเสียงสระ พยัญชนะ และตัวสะกดภาษาเกาหลีสำหรับครูผู้สอนชาวไทย" ได้รับทุนจากเงินรายได้มหาวิทยาลัย ประเภททุนวิจัยองค์ความรู้ ปี พ.ศ. 2566 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (REC Number: psu.pn.2-020/66)

² รองศาสตราจารย์ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

³ นักวิชาการอุดมศึกษา ระดับชำนาญการ งานเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

⁴ อาจารย์ ดร. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

⁵ Associate Professor, Bachelor of Arts Program in Korean Language, Faculty of Humanities and Social Sciences, Prince of Songkla University

⁶ Educator Professional Level, Information Technology Unit, Faculty of Humanities and Social Sciences, Prince of Songkla University

⁷ Dr., Bachelor of Arts Program in Korean Language, Faculty of Humanities and Social Sciences, Prince of Songkla University

* Corresponding author, E-mail: kanchana.ia@psu.ac.th

งานวิจัยนี้จึงเสนอให้ปรับปรุงหลักสูตรให้ชัดเจน พัฒนาแบบเรียนและสื่อที่เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนชาวไทย เสริมทักษะครูด้วยการอบรมและเทคโนโลยีและเพิ่มเวลาเรียนหรือกิจกรรมเสริมเพื่อฝึกออกเสียงอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การออกเสียงภาษาเกาหลี, การจัดการเรียนการสอน, มุมมองครู, ภาษาเกาหลีในโรงเรียนมัธยมศึกษา

Abstract

This study aims to investigate the perspectives, challenges, and suggestions of Thai Korean language teachers regarding the teaching of Korean pronunciation in secondary schools. Data were collected from 100 teachers under the Office of the Basic Education Commission (OBEC) using a questionnaire on teachers' opinions toward the instruction of Korean pronunciation. The findings revealed that most teachers recognized of the importance of pronunciation skills; however, the instructional practices lacked clarity and systematic organization in four aspects: curriculum, pronunciation materials, teacher readiness, and classroom time. Pronunciation content was often integrated into other language subjects without specific teaching guidelines. Although the textbooks user-friendly and practical, they lacked adequate explanations of pronunciation principles, practice exercises, and sufficient audio support. Most teachers rated their own competence and readiness as moderate and faced limitations in using teaching technologies as well as inadequate instructional time. The study recommends improvements in curriculum clarity, the development of textbooks and materials tailored to Thai learners' context, teacher training and access to instructional technologies, and an increase in instructional time or supplementary activities to enable consistent and effective pronunciation practice.

Keywords: Korean pronunciation, Instructional practices, Teacher perspectives, Secondary education

บทนำ

การออกเสียงถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเรียนรู้ภาษา โดยเฉพาะสำหรับผู้เรียนชาวไทยที่ศึกษาภาษาเกาหลีเป็นภาษาต่างประเทศซึ่งมีระบบเสียงของภาษาแม่แตกต่างจากระบบเสียงในภาษาเกาหลี เช่น การออกเสียงพยัญชนะท้ายในภาษาเกาหลี แม้ภาษาเกาหลีกับภาษาไทยจะมีระบบเสียงพยัญชนะท้าย (받침) ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันในบางประการ แต่ก็ไม่อาจเทียบเคียงกันได้โดยสมบูรณ์ในทุกกรณี กล่าวคือ ภาษาไทยมีระบบเสียงพยัญชนะท้ายจำนวนทั้งสิ้น 9 เสียง (รวมแม่ก.กา) ขณะที่ภาษาเกาหลีมีเพียง 7 เสียงเท่านั้น ทั้งนี้ พยัญชนะท้ายบางกลุ่มในภาษาไทย เช่น เสียงในแม่เกย [ย] และแม่เกอว [ว] ไม่ปรากฏอยู่ในระบบพยัญชนะท้ายของภาษาเกาหลีโดยตรง หากแต่ปรากฏในรูปแบบของเสียงกึ่งสระ ซึ่งทำหน้าที่แตกต่างไปจากบทบาทของพยัญชนะท้ายในภาษาเกาหลี และประเด็นสำคัญ การออกเสียงพยัญชนะท้าย 'ㄹ' ในภาษาเกาหลี ซึ่งไม่มีเสียงพยัญชนะท้ายที่เทียบเคียงได้โดยตรงกับเสียงในภาษาไทย มักเป็น

อุปสรรคสำคัญสำหรับผู้เรียนชาวไทยในการถ่ายถอดและออกเสียงให้ถูกต้องได้ (Celce-Murcia et al., 2010; Koheng, 2015; Supsin, 2013)

นอกจากนี้ภาษาเกาหลียังมีลักษณะการออกเสียงพยัญชนะต้นที่แตกต่างจากภาษาไทยด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะในด้านระดับความแรงของลมและการเกร็งของกล้ามเนื้อบริเวณลำคอขณะออกเสียง (Sahaviriya & Kim, 2021) ลักษณะความแตกต่างนี้สามารถสังเกตได้จากการเปรียบเทียบระหว่างพยัญชนะที่มีการออกเสียงแบบเกร็งลำคอ 'ㄱ, ㅋ, ㆁ, ㆁ' กับพยัญชนะที่มีการพ่นลมแรง 'ㅋ, ㆁ, ㆁ, ㆁ' แม้จะมีลักษณะเสียงคล้ายกัน แต่ความจริงกลับมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในเชิงกลไกการออกเสียง ทั้งนี้งานวิจัยของ Choi et al. (2023) ได้ศึกษาและวิเคราะห์ความแม่นยำของการออกเสียงภาษาเกาหลีของผู้เรียนชาวไทย โดยเปรียบเทียบกับผู้พูดเจ้าของภาษา เพื่อค้นหาความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นในระดับเสียงพยัญชนะและสระ ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มที่จะประสบปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะเกาหลีบางกลุ่ม โดยเฉพาะเสียงพยัญชนะต้นที่มีลมหรือแรงเสียด เช่น คำที่ออกเสียงด้วยพยัญชนะ 'ㅋ, ㆁ, ㆁ' และเสียงพยัญชนะท้ายพยางค์ ซึ่งต่างจากระบบเสียงของภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญ ความคลาดเคลื่อนในการออกเสียงเหล่านี้ไม่เพียงนำไปสู่การสื่อสารที่ผิดพลาด แต่ยังส่งผลกระทบต่อความมั่นใจของผู้เรียนภาษาเกาหลีชาวไทยได้โดยตรง

ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาทักษะการออกเสียงจึงควรดำเนินไปอย่างเป็นระบบ โดยบูรณาการองค์ความรู้ด้านสัทศาสตร์เข้ากับกลวิธีการสอนที่เหมาะสมและสื่อการเรียนรู้ที่สมจริง ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับระบบเสียงของภาษาเกาหลี เพื่อออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาความสามารถของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง (Gilakjani & Sabouri, 2016)

วัตถุประสงค์การวิจัย

ศึกษามุมมอง อุปสรรค และข้อเสนอแนะของครูผู้สอนเกี่ยวกับการสอนการออกเสียงภาษาเกาหลีในระดับมัธยมศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมายและความสำคัญของการออกเสียงภาษาเกาหลี

การออกเสียง (Pronunciation) คือการเปล่งเสียงของคำหรือหน่วยเสียงตามระบบเสียงของภาษานั้น ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับสัทศาสตร์ (Phonetics) และสัทวิทยา (Phonology) ในบริบทของภาษาเกาหลี ระบบเสียงมีความเฉพาะตัว เช่น การจำแนกเสียงพยัญชนะเป็นสามประเภท ได้แก่ เสียงปกติ เสียงหนัก และเสียงระเบิด แตกต่างจากภาษาไทยที่มีเพียงเสียงก้องและไม่ก้อง รวมถึงมีหลักการกลมกลืนของเสียงสระ

(vowel harmony) และข้อจำกัดของเสียงตัวสะกดเพียง 7 เสียง การเรียนรู้การออกเสียงภาษาเกาหลีจึงจำเป็นต้องอาศัยความเข้าใจด้านโครงสร้างเสียงและการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง การออกเสียงที่ถูกต้องเป็นพื้นฐานสำคัญของการสื่อสาร หากออกเสียงผิดพลาดอาจทำให้ผู้ฟังเข้าใจคลาดเคลื่อนได้ (Tonatnis, 2012) ผู้เรียนชาวไทย มักสับสนเสียงพยัญชนะ โดยเฉพาะพยัญชนะท้าย 'ㄹ' ที่มักออกเสียงเป็น 'L' และไม่สามารถเชื่อมเสียงได้ตามหลักการของภาษาเกาหลี (Boonmalerd, 2012; Kamonjiranuwat, 2013; Yeo et al. 2023) รวมถึงมีปัญหาเกี่ยวกับสระประสมอย่าง 'H' และ 'ㅡ|' ที่ต้องอาศัยการควบคุมตำแหน่งลิ้นอย่างแม่นยำ งานวิจัยของ Min (2019) พบว่า การสอนแบบแยกเสียงช่วยเพิ่มความเข้าใจ แต่ต้องพัฒนาวิธีประเมินเพิ่มเติม ทักษะการออกเสียงยังส่งผลต่อความสามารถในการฟังและพูด ผู้ที่ออกเสียงได้ดีมักสื่อสารได้ชัดเจนกว่า (Tonatnis, 2012) ขณะที่ปัญหาในการออกเสียงเสียงเสียดแทรกหรือเสียงที่ไม่มีในภาษาแม่อาจกระทบต่อความมั่นใจของผู้เรียน (Koheng, 2015; Supsin, 2013) ดังนั้น การฝึกออกเสียงอย่างสม่ำเสมอควบคู่กับแนวทางการสอนที่เหมาะสมจึงเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาทักษะภาษาเกาหลีอย่างมีประสิทธิภาพ

2. สถานการณ์การเรียนการสอนการออกเสียงภาษาเกาหลีในระดับมัธยมศึกษาของประเทศไทย

จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง พบว่า นักวิชาการไทยหลายท่านได้วิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาเกาหลีในระดับอุดมศึกษาและมัธยมศึกษา เช่น Kaewchuay & Kobsirithirawara (2017) Phamang (2017) Waiyachai (2022) Vaichayee (2022) และ Sanintrachak (2020) โดยสรุปสาระสำคัญได้ 4 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1) หลักสูตรและเนื้อหา 2) แบบเรียนและสื่อการสอน 3) คุณลักษณะของครู และ 4) เวลาในการจัดการเรียนรู้ เพื่อสะท้อนภาพรวมของการสอนการออกเสียงในระดับมัธยมศึกษาอย่างเป็นระบบ งานวิจัยนี้จึงนำเสนอการวิเคราะห์ 4 ประเด็นดังต่อไปนี้

2.1 ด้านหลักสูตรและเนื้อหาการสอน

ในปี พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้บรรจุวิชาภาษาเกาหลีเป็นภาษาต่างประเทศที่สองอย่างเป็นทางการ โดยกำหนด “ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาเกาหลี” ไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (Office of the Basic Education Commission, 2024) และเริ่มใช้ในระดับมัธยมศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 สาระเกี่ยวกับการออกเสียงปรากฏอยู่ในสาระการเรียนรู้ที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภายใต้มาตรฐานการเรียนรู้ข้อ 1.1 ซึ่งเน้นการฟังและอ่านเพื่อความเข้าใจ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล โดยมีการกำหนดตัวชี้วัดด้านกรอ่านออกเสียงในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 อย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่การอ่านตัวอักษร พยัญชนะ สระ การสะกดคำ การเชื่อมเสียง และการกลมกลืนเสียง ไปจนถึงการอ่านออกเสียงข้อความจริง เช่น ข่าว โฆษณา นิทาน และการควบคุมระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค อย่างไรก็ตาม เนื้อหาการเรียนการสอนในภาพรวมยังคงเน้นคำศัพท์และไวยากรณ์เป็นหลัก ขณะที่การออกเสียง

ถูกบูรณาการภายใต้มาตรฐานการเรียนรู้ด้านการฟัง-อ่าน ซึ่งอาจขาดแนวทางเฉพาะในการจัดการเรียนการสอนด้านการออกเสียงอย่างเป็นระบบ

2.2 ด้านแบบเรียนและสื่อการสอน

งานวิจัยนี้เลือกใช้หนังสือเรียนภาษาเกาหลีเล่มที่ 1-6 ซึ่งจัดทำโดยศูนย์การศึกษาเกาหลี (KEC) ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และคณะวิจัยจากไทยและเกาหลีใต้ โดยมีเป้าหมายเพื่อใช้ในการเรียนการสอนภาษาเกาหลีระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทย โดยคำนึงถึงความเหมาะสมด้านภาษา วัฒนธรรม และบริบทของผู้เรียนไทย

หนังสือชุดนี้ประกอบด้วยคำนำ คำนิยม ขอบเขตเนื้อหา วิธีใช้หนังสือ แนะนำตัวละคร เนื้อหาบทเรียน (12 บทต่อเล่ม) และภาคผนวก โดยมีหัวข้อเฉพาะ '발음' (การออกเสียง) ในทุกเล่ม เนื้อหาการออกเสียงที่นำเสนอเป็นหลักสัทศาสตร์พื้นฐานที่ผู้เรียนภาษาเกาหลีทุกคนจำเป็นต้องศึกษา แม้โรงเรียนบางแห่งจะไม่ได้ใช้หนังสือชุดนี้โดยตรง แต่เนื้อหาเรื่องการออกเสียงในหนังสือเรียนชุดต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ครูผู้สอนจึงสามารถประเมินหนังสือชุดนี้ได้จากความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ

ดังนั้น หนังสือเรียนชุดนี้จึงเหมาะสมในการใช้เป็นเกณฑ์กลางในการประเมินความคิดเห็นของครูผู้สอน และข้อมูลที่ได้สามารถนำมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนด้านการออกเสียงได้อย่างมีคุณค่าเชิงวิชาการ โดยพบว่า การนำเสนอเนื้อหาที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการออกเสียงไว้ใน หัวข้อ '발음' ของหนังสือแบบเรียนทุกเล่ม ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 การนำเสนอเนื้อหาการออกเสียงภาษาเกาหลีที่ปรากฏในหัวข้อ '발음'

ลำดับ	หัวข้อเรื่อง	เนื้อหาการเรียนรู้	K'	K	K	K	K	K
			1	2	3	4	5	6
1	การออกเสียง สระ พยัญชนะ ตัวสะกด	สระ 21 เสียง พยัญชนะ 19 เสียง และตัวสะกด 7 เสียง	1					
2	การออกเสียงตัวสะกดคู่	การออกเสียงตัวสะกดคู่	1					
		ตัวสะกด 'ㄴ', 'ㄹ' + สระ		1				
		ตัวสะกด 'ㅈ' > [ㄷ]		1				
		ตัวสะกด 'ㅊ' + สระ > [ㄷ > ㅈ]			1			
		ตัวสะกด 'ㄷ' + สระ > [ㄷ = ㄹ]			1			
		ตัวสะกด 'ㄷ, ㄴ, ㅈ' + สระ > [ㄷ = ㄹ]				2	1	1
3	หลักการกลมกลืนเสียงพยัญชนะ	ตัวสะกด 'ㄱ/ㅋ/ㆁ' + 'ㄴ, ㄹ' > [ㅇ/ㄴ/ㄹ]	2	1	1	2	1	2
		ตัวสะกด 'ㅈ' + สระ > [ㄷ]					1	

ลำดับ	หัวข้อเรื่อง	เนื้อหาการเรียนรู้	K*	K	K	K	K	K
			1	2	3	4	5	6
		'ㄴ' + 'ㄹ' > [ㄴ > ㄹ]/ 'ㄹ' + 'ㄴ' > [ㄴ > ㄹ]				1	2	
		'ㅇ, ㅁ' + 'ㄹ' > [ㄹ > ㄴ]					1	
4	หลักการเชื่อม (โยง) เสียง	이것은 [이거슨] 않아요 [알บาย]	1	1	1		1	1
5	การออกเสียงคำว่า '의'	'의' > [에]	1					
		'의' > [이]				2	1	
6	การกลายเป็นเสียงระเบิด	'ㅅ/ㅆ/ㅈ' + 'ㄱ, ㄷ, ㅂ, ㅅ, ㅈ' > [ㅈ/ㅆ/ㅅ/ㅈ/ㅈ]	2	3	1	2	1	1
		'-(으)ㄹ' + 'ㄱ' > [ㅈ]			1			
		'ㄱ, ㄷ, ㅂ, ㅅ, ㅈ' + '-(으)ㄹ' > [ㅈ/ㅆ/ㅅ/ㅈ/ㅈ]					1	1
7	การออกเสียงพยัญชนะ 'ㅎ'	'ㄱ/ㄷ/ㅂ/ㅅ' + 'ㅎ' > [ㅋ/ㅌ/ㅍ/ㅊ]	1	2	2	2	2	2
		'ㅎ' + 'ㄱ/ㄷ/ㅂ/ㅅ' > [ㅋ/ㅌ/ㅍ/ㅊ]						
		'ㅎ' + สระ > [ㅎ=ㅇ]		1				
8	การออกเสียงพยัญชนะสะกด 'ㅍ'	'ㅍ' + '이, 어' > [ㅍ]		1				
9	การเพิ่มเสียงพยัญชนะ 'ㄴ'	ตัวสะกด + '이, 야, 여, 요, 유' > [니, 나, 녀, 뇨, 뉴]				1		
10	ทำนองการออกเสียงและการเปลี่ยนแปลงความหมายคำในประโยคภาษาเกาหลี	การออกเสียงลงท้ายประโยคบอกเล่า และประโยคคำสั่ง		1				
		การออกเสียงประโยคเชิญชวนผู้ฟัง				1		
		การออกเสียง '-(는)군요'					1	
		การออกเสียงคำว่า '안' และ '못' เชื่อมกับคำศัพท์ที่ตามมาข้างหลัง						1
		การออกเสียงประโยคคำสั่ง						1
		การออกเสียงตกใจหรืออุทาน						1
		การออกเสียง '-지요?'						1
11	อื่น ๆ	การเว้นวรรคข้อความหรือกลุ่มคำ						1

* K คือ หนังสือแบบเรียนภาษาเกาหลี

ตารางข้างต้น แสดงการจัดวางเนื้อหาการเรียนรู้เกี่ยวกับการออกเสียงภาษาเกาหลี มีการจำแนกตามลำดับหัวข้อและตัวอย่างที่ใช้สอนในแต่ละระดับชั้น พบว่า เนื้อหาการออกเสียงครอบคลุมตั้งแต่พื้นฐาน เช่น การออกเสียงสระ พยัญชนะ และตัวสะกด ไปจนถึงหัวข้อขั้นสูง เช่น หลักการกลมกลืนเสียงพยัญชนะ การเชื่อมเสียง การกลายเป็นเสียงระเบิด และการเปลี่ยนแปลงความหมายของประโยคตามทำนองเสียง ทั้งนี้ ในเนื้อหาการเรียนรู้ปรากฏคำอธิบายวิธีการออกเสียงภาษาเกาหลีพร้อมไฟล์เสียงสำหรับฝึกฟังในส่วนท้ายของแต่ละบทเรียน

2.3 ด้านคุณลักษณะของครูผู้สอน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารรายชื่อโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาเกาหลีในระดับมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2564 สํารวจเมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2564 ซึ่งจัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Ministry of Education, 2008) พบว่า ในปีการศึกษา 2564 มีโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาเกาหลี จำนวนทั้งสิ้น 174 แห่ง โดยมีครูผู้สอนรวม 290 คน แบ่งเป็นครูชาวไทย 224 คน และครูชาวเกาหลี 66 คน จากจำนวนดังกล่าว โรงเรียน 163 แห่งมีครูชาวไทยเป็นผู้สอน ขณะที่ 78 แห่งมีครูชาวเกาหลีร่วมสอน และ 67 แห่งจัดการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างครูทั้งสองสัญชาติ ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ครูชาวไทย ยังคงเป็นกำลังสำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีในระดับมัธยมศึกษา แม้ว่าจะได้รับการสนับสนุนจากครูเจ้าของภาษาซึ่งมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมทักษะด้านการออกเสียงและการเรียนรู้วัฒนธรรมเกาหลีของผู้เรียน และเมื่อพิจารณาจำนวนนักเรียนรวม 43,214 คน พบว่า ครูชาวไทยมีจำนวนนักเรียนเฉลี่ยต่อคนเท่ากับ 192.92 คน ขณะที่ครูชาวเกาหลีมีจำนวนนักเรียนเฉลี่ยสูงถึง 654.76 คนต่อคน และเมื่อรวมครูทั้งสองกลุ่ม พบว่า ค่าเฉลี่ยนักเรียนต่อครูเท่ากับ 149.01 คนต่อคน ซึ่งสะท้อนภาระงานที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนระหว่างครูไทยและครูเกาหลี ในบริบทดังกล่าว จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูชาวไทย ควรได้รับการพัฒนาและส่งเสริมสมรรถนะด้านภาษาเกาหลีอย่างรอบด้าน โดยเฉพาะทักษะการออกเสียง ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการถ่ายทอดความรู้ได้อย่างถูกต้อง และช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา

2.4 ด้านระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้

ระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้มีบทบาทสำคัญต่อประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะทางภาษา โดยเฉพาะทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกซ้ำและการสร้างความคุ้นชินทางเสียง เช่น การออกเสียง ซึ่งถือเป็นทักษะพื้นฐานที่ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องจึงจะเกิดความคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติ ทั้งนี้ Derwing & Munro (2005) ระบุว่า การพัฒนาทักษะการออกเสียงต้องใช้ระยะเวลาและการฝึกฝนอย่างมีเป้าหมายจึงจะเกิดผลลัพธ์ที่ยั่งยืน อย่างไรก็ตาม จากรายงานการศึกษาของปัญหาการจัดการสอนภาษาเกาหลีในประเทศไทย พบว่า ไม่ได้จัดสรรเวลาเฉพาะสำหรับการฝึกออกเสียงอย่างเป็นระบบ (Kaewchuay & Kobsirithirawara, 2017; Sahaviriya, 2022) โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษา เนื้อหาการออกเสียงมักถูกรวมอยู่ในรายวิชาอื่น

เช่น ทักษะการฟังและพูด หรือ ไวยากรณ์และการใช้ภาษา มากกว่าการมีวิชาการออกเสียงโดยตรง ส่งผลให้ผู้เรียนขาดโอกาสในการฝึกฝนทักษะการออกเสียงอย่างเจาะลึกและต่อเนื่อง นอกจากนี้ ครูผู้สอนยังให้ข้อมูลว่า เวลาที่ใช้ในการสอนการออกเสียงไม่สอดคล้องกับความยากของเสียงในภาษาเกาหลี เช่น เสียงพยัญชนะเสียงพ่นลม (ㅁ, ㅆ, ㅂ, ㅈ) กับเสียงเกร็ง (ㅃ, ㅅ, ㅆ, ㅉ) และเสียงพยัญชนะท้าย 'ㅇ' เพราะมีความแตกต่างจากภาษาไทย หากไม่มีเวลาฝึกฝนมากพอ ผู้เรียนมักเกิดข้อผิดพลาดอย่างต่อเนื่องและไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยตนเอง ข้อจำกัดด้านเวลาเหล่านี้ยังส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถแยกแยะเสียงที่คล้ายกันในภาษาเกาหลีได้อย่างชัดเจน ดังนั้นเวลาในการฝึกซ้ำ การฟังเปรียบเทียบ และการผลิตเสียงซ้ำหลายครั้งจึงจะสามารถพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Koheng, 2015; Supsin, 2013)

ระเบียบวิธีวิจัย

การดำเนินการวิจัยปรากฏดังนี้

ประชากร และตัวอย่างวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูชาวไทยผู้สอนวิชาภาษาเกาหลีระดับมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ซึ่งมีประสบการณ์สอนภาษาเกาหลีไม่น้อยกว่า 1 ปี และเคยจัดการเรียนการสอนด้านการออกเสียงภาษาเกาหลี โดยคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้ที่สมัครใจเข้าร่วมโครงการวิจัย จำนวนทั้งสิ้น 100 คน จาก 13 เขตพื้นที่การศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้สอนที่มีต่อการจัดการสอนการออกเสียงภาษาเกาหลีในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดและโครงสร้างของแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยพัฒนาแบบสอบถามขึ้นโดยการอ้างอิงจากงานวิจัยของ Muangkaew & Apiratavoradet (2018) และ Na Sulong, W., Sukkanit, A., & Semasuk, K (2018) โดยพัฒนาให้สอดคล้องกับความจำเป็นต่อการสำรวจความคิดเห็นและการเก็บข้อมูล

2. สร้างแบบสอบถามเป็น 2 ลักษณะ คือ 1) แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดระดับความคิดเห็นที่พึงพอใจ 5 คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุดโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และแปลผลค่าคะแนนของแต่ละระดับตามแนวคิดของเบสต์ (Best, อ้างถึง Srisuk, 2002) ดังนี้

4.50-5.00 หมายถึง ความคิดเห็นพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

3.50-4.49 หมายถึง ความคิดเห็นพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

2.50-3.49 หมายถึง ความคิดเห็นพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

1.50-2.49 หมายถึง ความคิดเห็นพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

1.00-1.49 หมายถึง ความคิดเห็นพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

และ 2) แบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended) โดยการจัดเรียงลำดับความถี่ (f) ร้อยละของความคิดเห็นและความพึงพอใจจากมากไปหาน้อย (Sahaviriya, 2022)

3. นำแบบสอบถามความคิดเห็นเสนอผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง โดยผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้สอนที่มีต่อการจัดการสอนการออกเสียงภาษาเกาหลีในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.66-1.00

4. นำแบบสอบถามความคิดเห็นไปแก้ไขและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

5. จัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลพร้อมแบบสอบถามความคิดเห็นไปยังโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เปิดสอนภาษาเกาหลี จำนวนกว่า 100 โรงเรียนเปิดสอนภาษาเกาหลี ในเดือนพฤศจิกายน-มกราคม 2567 จากการเก็บข้อมูล มีคุณครูผู้สนใจตอบแบบสอบถาม จำนวน 100 คน ซึ่งเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติครบตามกำหนดทุกคน

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ภาษาเกาหลี จากกลุ่มตัวอย่าง 100 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 80) และเพศชาย (ร้อยละ 20) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 86) และมีประสบการณ์สอนภาษาเกาหลีมากกว่า 6 ปี (ร้อยละ 43) รองลงมาคือ 5-6 ปี (ร้อยละ 35) ทั้งนี้จากการสอบถามความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาเกาหลี ครูส่วนใหญ่เห็นว่าทักษะการออกเสียงมีความสำคัญ โดยร้อยละ 70 ระบุว่ามีประโยชน์มากที่สุด และร้อยละ 30 ระบุว่ามีความประโยชน์มาก ขณะที่ร้อยละ 67 มองว่าทักษะการออกเสียงภาษาเกาหลียากมาก โดยเฉพาะการออกเสียงพยัญชนะ ตัวสะกด สระ และสำเนียง ด้านความจำเป็น ร้อยละ 51 เห็นว่าจำเป็นที่สุด และร้อยละ 49 เห็นว่าจำเป็นมาก ส่วนปัญหาหลัก ได้แก่ การขาดแผนการสอนและสื่อมาตรฐาน (ร้อยละ 67) นักเรียนไม่มีพื้นฐานและท้อแท้ (ร้อยละ 57) ขาดห้องภาษาและอุปกรณ์ (ร้อยละ 52) นักเรียนไม่ตั้งใจเรียน (ร้อยละ 51) และครูไม่มั่นใจในสำเนียง (ร้อยละ 48) รวมถึงข้อจำกัดอื่น เช่น งบประมาณ สื่อการสอนราคาแพง และเวลาสอนที่จำกัด

2. ความคิดเห็นของผู้สอนที่มีต่อการจัดการสอนการออกเสียงภาษาเกาหลีในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นผู้สอนชาวไทย ด้านหลักสูตรและเนื้อหาการสอน

ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย		ความคิดเห็น
		\bar{x}	S.D.	
รายวิชาการออกเสียงภาษาเกาหลีที่กำหนดอยู่ในหลักสูตรเหมาะกับผู้เรียนระดับใด	มาก	3.73	0.81	-
เนื้อหาที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียนการออกเสียงภาษาเกาหลีตรงกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรระดับใด	มาก	3.81	0.85	-
ลักษณะรายวิชา “การออกเสียงภาษาเกาหลี” ที่ปรากฏในรายวิชาของหลักสูตร	-	-	-	ส่วนใหญ่ระบุว่าเป็นหน่วยการเรียนรู้ในรายวิชา
ลักษณะการสอน “การออกเสียงภาษาเกาหลี” ในโรงเรียน	-	-	-	ยังไม่ได้จัดเป็นรายวิชา/กิจกรรมวิชาบังคับ
วัตถุประสงค์ของการสอน “การออกเสียงภาษาเกาหลี”	-	-	-	เพื่อให้ออกเสียงถูกต้องตามหลักการ และใช้ในชีวิตประจำวัน

จากตารางข้างต้น พบว่า จากการเก็บข้อมูลครูผู้สอนส่วนใหญ่ระบุว่า การออกเสียงภาษาเกาหลียังไม่ได้จัดเป็นรายวิชาเฉพาะหรือวิชาบังคับในโรงเรียนหลายแห่ง โดยมักบูรณาการอยู่ในรายวิชาอื่น ทั้งนี้ ครูส่วนใหญ่เห็นว่าการสอนออกเสียงมีเป้าหมายเพื่อให้นักเรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องและนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ด้านความเหมาะสมของรายวิชา ครูประเมินความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$, $SD = 0.81$) เช่นเดียวกับความสอดคล้องของเนื้อหาในหนังสือเรียนกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ($\bar{X} = 3.81$, $SD = 0.85$) สะท้อนถึงความพึงพอใจในระดับสูง แม้ว่ายังไม่มีกำหนดรายวิชาการออกเสียงภาษาเกาหลีอย่างเป็นทางการในหลักสูตร

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นผู้สอนชาวไทย ด้านแบบการเรียนและสื่อการสอน

ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย		ความคิดเห็น
		(\bar{X})	S.D.	
ระดับความพึงพอใจต่อหนังสือ	มาก	3.98	0.79	เหตุผลที่ พึงพอใจ - เนื้อหาเหมาะสมและเข้าใจง่าย - ส่งเสริมทักษะการออกเสียงอย่างเป็นระบบ

ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย		ความคิดเห็น
		(\bar{X})	S.D.	
				- รูปแบบหนังสือน่าเรียนและใช้ได้จริง
				เหตุผลที่ไม่พึงพอใจ - สื่อเสียงประกอบยังไม่ครอบคลุม - กิจกรรมฝึกออกเสียงบางส่วนยังจำกัด - เนื้อหายังไม่ตอบโจทย์การสอนการออกเสียง - ขาดความชัดเจนหรือมาตรฐานในการสอน - การจัดทำสื่อและอุปกรณ์ยังไม่ครบถ้วน
ระดับความพึงพอใจต่อคำอธิบายและการนำเสนอเนื้อหา	มาก	3.99	0.96	เหตุผลที่พึงพอใจ - เนื้อหาชัดเจน เข้าใจง่าย - มีไฟล์เสียงสนับสนุนการฝึกออกเสียง - เหมาะกับผู้เรียนและครูผู้สอน - รูปแบบสื่อและภาพประกอบน่าสนใจ เหตุผลที่ไม่พึงพอใจ - จำนวนตัวอย่างและไฟล์เสียงยังน้อย - ยังขาดคำอธิบายด้านการออกเสียงโดยเฉพาะ - ขาดแนวทางหรือสื่อที่ช่วยเสริมความมั่นใจของครูผู้สอน
ความพึงพอใจต่อตัวอย่างประโยคในหนังสือ	มาก	3.73	1.05	เหตุผลที่พึงพอใจ - เสริมความเข้าใจและนำไปใช้ได้จริง - ส่งเสริมการฝึกออกเสียงภาษาเกาหลี - ช่วยพัฒนาทักษะโดยรวม เช่น การฟัง พูด อ่าน ในบริบทที่สมจริง เหตุผลที่ไม่พึงพอใจ - จำนวนตัวอย่างประโยคยังไม่เพียงพอ - ระดับความยากยังไม่หลากหลาย - ไม่มีตัวอย่างหรือเนื้อหาเฉพาะด้านการออกเสียงภาษาเกาหลีที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
ความพึงพอใจต่อแบบฝึกหัดในหนังสือ	มาก	3.81	0.99	เหตุผลที่พึงพอใจ - ช่วยฝึกทักษะการออกเสียงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นคำถาม	ระดับความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย		ความคิดเห็น
		(\bar{X})	S.D.	
				- ช่วยทบทวนและเสริมความเข้าใจ
				เหตุผลที่ไม่พึงพอใจ - จำนวนแบบฝึกหัดยังไม่เพียงพอ - ขาดความหลากหลายและความถี่ของแบบฝึกหัด - ขาดแบบฝึกหัดที่สามารถนำไปฝึกต่อยอดเพื่อการใช้ได้จริง

จากตารางข้างต้น พบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อหนังสือเรียนภาษาเกาหลีด้านการออกเสียงในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$, $SD = 0.79$) โดยเห็นว่าเนื้อหาเหมาะสม เข้าใจง่าย และสามารถใช้สอนได้จริง อย่างไรก็ตาม มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการขาดสื่อเสียงและกิจกรรมฝึกออกเสียงที่ยังไม่ครอบคลุม ในด้านคำอธิบายและการนำเสนอเนื้อหา ครูให้ความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$, $SD = 0.96$) โดยชื่นชมความชัดเจนและการมีไฟล์เสียงประกอบ แต่ยังมีข้อสังเกตว่าไฟล์เสียงมีจำนวนจำกัด และขาดคำอธิบายเฉพาะด้านการออกเสียง สำหรับตัวอย่างประโยคในหนังสือ ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$, $SD = 0.85$) เนื่องจากช่วยเสริมความเข้าใจและพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน แต่ยังมีข้อจำกัดด้านจำนวนและความหลากหลายของตัวอย่าง ในส่วนของแบบฝึกหัด ครูผู้สอนมีพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$, $SD = 0.99$) โดยเห็นว่าเป็นเครื่องมือที่ช่วยฝึกการออกเสียงและทบทวนเนื้อหาได้ดี แม้จะยังขาดความหลากหลายและโอกาสในการนำไปใช้จริง

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นผู้สอนชาวไทย ด้านคุณลักษณะของครูผู้สอน

ประเด็นคำถาม	ระดับความสามารถ/ความพร้อม	ค่าเฉลี่ย		ความคิดเห็น
		(\bar{X})	S.D.	
1. ระดับความสามารถของครูคนไทยในการจัดการเรียนการสอนการออกเสียงภาษาเกาหลี	ปานกลาง	3.12	0.74	-
2. ระดับความพร้อมของครูคนไทยในการจัดการเรียนการสอนการออกเสียงภาษาเกาหลี	ปานกลาง	3.26	0.85	เหตุผลที่คิดว่าพร้อม - มีประสบการณ์หรือเรียนจากผู้เชี่ยวชาญ - มีการเตรียมการสอนร่วมกับชาวเกาหลี - ความชำนาญในการออกเสียง

ประเด็นคำถาม	ระดับความสามารถ/ ความพร้อม	ค่าเฉลี่ย		ความคิดเห็น
		(\bar{X})	S.D.	
				เหตุผลที่คิดว่า ไม่พร้อม - ไม่มีครูเกาหลีให้คำแนะนำ - อ่านเร็ว / ออกเสียงไม่ทัน - ไม่เก่งเกาหลี / ขาดทักษะและความรู้

จากตาราง พบว่า ครูผู้สอนประเมินความสามารถในการสอนการออกเสียงอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.12$, $SD = 0.74$) และความพร้อมอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน ($\bar{X} = 3.26$, $SD = 0.85$) ปัจจัยด้านความพร้อม ได้แก่ ประสบการณ์ตรง การเรียนกับผู้เชี่ยวชาญ และการสอนร่วมกับครูเกาหลี ขณะที่ความไม่พร้อมเกิดจากการขาดครูชาวเกาหลีที่ให้คำปรึกษา การออกเสียงได้ไม่คล่องแคล่ว และทักษะภาษาเกาหลีที่ยังจำกัด

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นผู้สอนชาวไทย ด้านระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้

ประเด็นคำถาม	ความถี่ (f)	ร้อยละ
1. ระยะเวลาที่ใช้จัดการเรียนการสอนการออกเสียงภาษาเกาหลี ต่อ 1 สัปดาห์		
1.1 สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง	41	41
1.2 ไม่มีเวลาที่แน่ชัด (เนื่องจากไม่ได้จัดเป็นรายวิชาบังคับ วิชาเลือก และกิจกรรมชุมนุม)	29	29
1.3 สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง	17	17
1.4 อื่น ๆ ระบุ	13	13
2. วิธีการสอนการออกเสียงภาษาเกาหลี		
2.1 ฝึกอ่านออกเสียง	98	98
2.2 บรรยายความรู้โดยผู้สอน	96	96
2.3 ทำแบบฝึกหัด	71	71
2.4 ฝึกร้องเพลง	44	44
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการฝึกทักษะการออกเสียงภาษาเกาหลีนอกชั้นเรียน		
3.1 การแสดงละคร	68	68
3.2 การเข้าร่วมกิจกรรมนอกสถานที่	52	52
3.3 การประกวดสุนทรพจน์	47	47
3.4 การจัดประกวดร้องเพลง	38	38

จากผลการเก็บข้อมูลพบว่า ครูผู้สอนร้อยละ 41 จัดการเรียนการสอนการออกเสียงภาษาเกาหลี สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ขณะที่ร้อยละ 29 ไม่มีเวลาที่แน่นอนเนื่องจากไม่ได้กำหนดเป็นรายวิชาเฉพาะ มีร้อยละ 17 ที่จัดการเรียนเพียง 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และร้อยละ 13 ใช้รูปแบบอื่น ๆ สะท้อนถึงความหลากหลายของโครงสร้างหลักสูตร ในด้านวิธีการสอน ครูส่วนใหญ่นิยมใช้การฝึกอ่านออกเสียง (ร้อยละ 98) และการบรรยาย (ร้อยละ 96) ส่วนเทคนิคเสริมอื่น ๆ เช่น การฝึกร้องเพลง (ร้อยละ 44) การทำแบบทดสอบ (ร้อยละ 32) และการอัดเสียง (ร้อยละ 15) ได้รับความนิยมในระดับหนึ่ง ขณะที่กิจกรรมที่เน้นปฏิสัมพันธ์ เช่น การจำลอง บทสนทนา มีการใช้น้อยมาก (ร้อยละ 3) ดังนั้น เพื่อชดเชยข้อจำกัดด้านเวลา ครูผู้สอนจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียนเพิ่มเติม โดยกิจกรรมที่ได้รับความนิยมสูงสุด ได้แก่ การแสดงละคร (ร้อยละ 68) การเข้าร่วมกิจกรรมนอกสถานที่ (ร้อยละ 52) และการประกวดสุนทรพจน์ (ร้อยละ 47) ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ จัดในสัดส่วนต่ำ และบางโรงเรียนไม่มีการจัดกิจกรรมเสริมเลย (ร้อยละ 2)

สรุป อภิปราย และข้อเสนอเชิงการพัฒนา

1. ด้านหลักสูตรและเนื้อหาการสอน

แม้ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กำหนดเนื้อหาเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาเกาหลีไว้ในมาตรฐาน 1.1 ของสาระภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แต่ผลการศึกษาสะท้อนให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนยังขาดความชัดเจนและความเป็นระบบ โดยครูส่วนใหญ่ (ร้อยละ 79) ระบุว่าเนื้อหาการออกเสียงมักถูกรวมอยู่ในหน่วยการเรียนรู้ย่อยของรายวิชาอื่น มากกว่าที่จะมีรายวิชาเฉพาะหรือเป็นวิชาบังคับ ทั้งนี้ครูส่วนใหญ่ (ร้อยละ 90) เห็นว่าจุดมุ่งหมายของการสอนการออกเสียงคือเพื่อให้ นักเรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องและนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งแม้จะสอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตร แต่ก็ยังคงให้ความสำคัญกับความถูกต้องมากกว่าการใช้ภาษาในบริบทจริง ขณะที่ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของรายวิชาและเนื้อหาในแบบเรียนอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.73 และ 3.81 ตามลำดับ แม้จะเป็นที่พึงพอใจ แต่ก็ไม่อาจทดแทนข้อจำกัดด้านโครงสร้างรายวิชาและแนวทางการสอนที่ยังไม่ครอบคลุมได้ ข้อมูลเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่า หลักสูตรภาษาเกาหลีระดับมัธยมศึกษาขาดความชัดเจนในการกำหนดบทบาทของการฝึกออกเสียงภาษาเกาหลี ทั้งในแง่ของวัตถุประสงค์ การลำดับเนื้อหา และการบูรณาการทักษะการออกเสียงในโครงสร้างรายวิชาอย่างเป็นรูปธรรม ส่งผลให้การฝึกออกเสียง โดยเฉพาะเสียงที่ซับซ้อน เช่น เสียงพยัญชนะสามระดับและเสียงสะกด ซึ่งแตกต่างจากภาษาไทยอย่างชัดเจน ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้เรียนมีแนวโน้มเกิดข้อผิดพลาดสะสม และขาดโอกาสในการปรับแก้

ดังนั้นเพื่อยกระดับคุณภาพการสอนออกเสียงภาษาเกาหลี ควรปรับปรุงหลักสูตรให้ชัดเจน โดยกำหนดให้ทักษะการออกเสียงเป็นองค์ประกอบสำคัญของหลักสูตรอย่างเป็นระบบ พร้อมระบุจุดประสงค์

ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ และแนวทางประเมินผลในแต่ละระดับชั้นอย่างสอดคล้องกันทั่วประเทศ นอกจากนี้ควรออกแบบการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดของ Bloom's Taxonomy (อ้างถึง Imviset, 2013) เพื่อพัฒนาผู้เรียนใน 3 มิติ ได้แก่ ด้านความรู้ (Cognitive) เจตคติ (Affective) และทักษะปฏิบัติ (Psychomotor) ซึ่งจะช่วยให้การจัดเนื้อหาเป็นลำดับขั้น มีเป้าหมายชัดเจน และสนับสนุนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ตลอดจนสามารถวางระบบประเมินผลได้อย่างรอบด้านและสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้

2. ด้านแบบเรียนและสื่อการสอน

จากผลการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนภาษาเกาหลีส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อแบบเรียนหนังสือภาษาเกาหลีในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านเนื้อหาและการนำเสนอซึ่งมีลักษณะเข้าใจง่ายและสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้จริง อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาในเชิงลึก พบว่า มีข้อจำกัดที่สำคัญหลายประการ ได้แก่ การขาดคำอธิบายหลักการออกเสียงในเนื้อหาหลัก สื่อเสียงที่ยังไม่ครอบคลุม และแบบฝึกหัดที่ยังไม่สามารถนำไปใช้ต่อยอดในการสื่อสารจริงได้ ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอของ Hasan et al. (2025) และ Cheon et al. (2022) ที่ชี้ว่า แบบเรียนที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการพัฒนาทักษะการออกเสียงควรได้รับการออกแบบโดยมีโครงสร้างเนื้อหาที่ชัดเจน ครอบคลุมหลักการออกเสียงพื้นฐาน มีคำอธิบายที่เข้าใจง่าย ประกอบด้วยกิจกรรมฝึกฝนที่หลากหลาย เช่น การเลียนเสียง (shadowing) การฝึกออกเสียงซ้ำ (oral drills) และกิจกรรมตรวจสอบตนเอง (self-monitoring) เพื่อพัฒนาความสามารถในการออกเสียงอย่างต่อเนื่องและแม่นยำ ทั้งนี้ การให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างทันท่วงที (immediate feedback) และการจัดลำดับบทเรียนจากง่ายไปยากอย่างมีระบบ จะช่วยเพิ่มแรงจูงใจและความเข้าใจในกลไกการออกเสียงได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกประการหนึ่งที่สำคัญ คือ แม้แบบเรียนจะมีโครงสร้างเนื้อหาที่จัดลำดับอย่างเป็นระบบจากระดับพื้นฐานสู่ระดับที่ซับซ้อน แต่ยังไม่ปรากฏความซ้ำซ้อนของหัวข้อในหลายระดับชั้น โดยสามารถพัฒนาความลึกของเนื้อหาให้มีความต่อเนื่องเพิ่มขึ้นได้ หรือการเชื่อมโยงความรู้กับการใช้จริงในชีวิตประจำวัน อันอาจส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกละเลย และขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ (Celce-Murcia, Brinton, & Goodwin, 2010) ประเด็นดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (learner-centered learning) ที่เน้นการเรียนรู้ที่มีความหมายผ่านกิจกรรมที่ใช้ภาษาในบริบทจริง และส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดอย่างเป็นระบบ (Gilakjani & Sabouri, 2016) โดยเฉพาะในด้านการฝึกออกเสียง ซึ่งไม่สามารถพัฒนาได้ด้วยการอ่านออกเสียงซ้ำหรือเดิมนำเพียงอย่างเดียว แต่จำเป็นต้องใช้สื่อช่วยฝึกและการสะท้อนกลับที่ชัดเจน

ดังนั้น การพัฒนาแบบเรียนควรคำนึงถึงการเพิ่มคำอธิบายหลักการออกเสียงในบทเรียนหลัก การออกแบบแบบฝึกหัดที่สามารถฝึกซ้ำและทบทวนได้ในระดับลึก และการจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติที่เน้นการฟัง-พูดจากเสียงจริง และมีการใช้เทคโนโลยี เช่น AI วิเคราะห์เสียง เพื่อสนับสนุนครูและนักเรียน (Min, 2019) อีกทั้ง

ควรมีการพัฒนาสื่อเปรียบเทียบเสียงเกาหลี-ไทย อย่างชัดเจน โดยเฉพาะเสียงที่เป็นจุดอ่อนของผู้เรียนไทย เช่น เสียงระเบิดหรือเสียงที่ไม่มีในภาษาไทย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจและปรับเสียงได้อย่างเหมาะสม

3. ด้านคุณลักษณะของครูผู้สอน

จากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ปี 2564 พบว่า มีโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 174 แห่งเปิดสอนภาษาเกาหลี โดยมีครูชาวไทยเป็นกำลังหลัก (224 คน จากทั้งหมด 290 คน) ขณะที่เพียง 66 คนที่เป็นครูเจ้าของภาษา และมีเพียง 67 โรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วมกันระหว่างครูไทยและครูเกาหลี เมื่อประเมินระดับความสามารถและความพร้อมของครูไทยในการสอนการออกเสียง พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทั้งสองด้าน ($\bar{x} = 3.12$ และ $\bar{x} = 3.26$ ตามลำดับ) ครูส่วนใหญ่สะท้อนว่าขาดความมั่นใจในทักษะการออกเสียงของตนเอง ขาดการฝึกอบรมเฉพาะทาง และประสบปัญหาในการเข้าถึงครูเจ้าของภาษา นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัดในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสอนการออกเสียง เช่น โปรแกรมฝึกการออกเสียงออนไลน์ การบันทึกเสียงเพื่อตรวจสอบตนเอง หรือการจำแนกเสียงที่คล้ายคลึงกันในภาษาไทยและภาษาเกาหลี ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยเสริมความเข้าใจระบบเสียงที่ซับซ้อนในภาษาเกาหลี (Gilakjani & Sabouri, 2016) ดังนั้นเพื่อพัฒนาคุณลักษณะของครูผู้สอนการออกเสียงภาษาเกาหลีในระดับมัธยมศึกษา สามารถดำเนินการได้ดังนี้ คือ

3.1 จัดอบรมเชิงลึกด้านการออกเสียงภาษาเกาหลี โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญหรือครูเจ้าของภาษาร่วมฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาทักษะการสอนการออกเสียงที่สอดคล้องกับลักษณะผู้เรียนไทย (Min, 2019; Kamonjiranuwat, 2013)

3.2 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการฝึกเสียง เช่น ซอฟต์แวร์ฝึกการออกเสียง แอปพลิเคชันที่สามารถวิเคราะห์ความถูกต้องของเสียง หรือการฝึกการเสียงผ่านวิดีโอแบบโต้ตอบ (Celce-Murcia et al., 2010)

3.3 สร้างเครือข่ายวิชาชีพครู ด้านการสอนภาษาเกาหลี เพื่อการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ พัฒนาสื่อร่วมกัน และให้คำปรึกษาด้านการออกเสียง

3.4 พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงที่ผู้เรียนไทยมักมีปัญหา เช่น พยัญชนะที่ออกเสียงแบบเกร็งลำดับ 'ㄱ, ㄸ, ㅃ, ㅆ' กับพยัญชนะที่มีการพ่นลมแรง 'ㅋ, ㆁ, ㅌ, ㅍ' เสียงพยัญชนะท้าย และการเชื่อมเสียง เป็นต้น (Yeo et al., 2023; Choi et al., 2023; Supsin, 2013)

4. ด้านระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษา พบว่า การจัดการเรียนการสอนการออกเสียงภาษาเกาหลีในระดับมัธยมศึกษา ยังขาดความเป็นระบบ โดยส่วนใหญ่จัดการเรียนเพียงสัปดาห์ละ 1-2 ชั่วโมง (ร้อยละ 41 และร้อยละ 17 ตามลำดับ)

ขณะที่ร้อยละ 29 ไม่มีเวลาที่แน่นอน เนื่องจากไม่ได้กำหนดเป็นรายวิชาเฉพาะ ส่งผลให้การฝึกออกเสียงถูกรวมอยู่ในวิชาอื่น และไม่สามารถฝึกซ้ำได้อย่างเพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kaewchuy & Kobsirithirawara (2017) และ Sahaviriya (2022) ที่ระบุ ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับคำศัพท์และไวยากรณ์ภาษาเกาหลี การจัดการเรียนการสอนจึงยังไม่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะการออกเสียงอย่างลึกซึ้ง ในด้านวิธีการสอน ครูส่วนใหญ่นิยมใช้วิธีแบบดั้งเดิม ได้แก่ การฝึกอ่านออกเสียง (ร้อยละ 98) และการบรรยาย (ร้อยละ 96) ขณะที่วิธีการที่ส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์ เช่น การจำลองบทสนทนา มีการใช้น้อยมาก (ร้อยละ 3) สะท้อนข้อจำกัดในการสร้างบริบทการใช้ภาษาแบบธรรมชาติ แม้จะมีการใช้กิจกรรมเสริม เช่น การแสดงละคร (ร้อยละ 68) และการประกวดสุนทรพจน์ (ร้อยละ 47) เพื่อลดเขยข้อจำกัดด้านเวลา แต่ยังไม่ครอบคลุมผู้เรียนทุกกลุ่ม และบางโรงเรียนไม่มีการจัดกิจกรรมเสริมเลย (ร้อยละ 2)

ทั้งนี้ การออกเสียงเป็นทักษะที่ต้องอาศัยเวลา ความต่อเนื่อง และการฝึกซ้ำ (Tonatnis, 2012; Cheon et al., 2022; Hasan et al., 2025) โดยเฉพาะเสียงพยัญชนะและเสียงสระในภาษาเกาหลีซึ่งแตกต่างจากภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญ หากไม่ได้รับการฝึกอย่างเพียงพอ ผู้เรียนมักออกเสียงผิดซ้ำและไม่สามารถปรับแก้ได้ด้วยตนเอง (Koheng, 2015; Supsin, 2013) จากผลการศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเสนอแนวทางในแก้ไขข้อจำกัดด้านระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาการสอนการออกเสียงภาษาเกาหลี ดังนี้ คือ

4.1 เพิ่มเวลาและพื้นที่เฉพาะสำหรับการฝึกออกเสียงภาษาเกาหลี โดยการจัดสรรเวลาเรียนเฉพาะหรือเพิ่มกิจกรรมเสริมที่เน้นการฝึกออกเสียงอย่างต่อเนื่อง เช่น “คลินิกเสียง” หรือ “ห้องฝึกฟัง-พูด” ภายใต้การดูแลของครูผู้สอน เพื่อลดเขยข้อจำกัดของเวลาในคาบเรียนปกติ

4.2 พัฒนาแพลตฟอร์มออนไลน์สำหรับการฝึกซ้ำ โดยการจัดทำโมดูลหรือสื่อฝึกการออกเสียงออนไลน์ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถฝึกฟังและพูดซ้ำด้วยตนเอง นอกเวลาเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและเข้าถึงการเรียนรู้แบบรายบุคคล

4.3 บูรณาการกิจกรรมการฝึกออกเสียงในคาบเรียน ปรับวิธีการสอนโดยบูรณาการกิจกรรมฝึกเสียงในบทเรียนหลัก เช่น การอ่านออกเสียงร่วมกับบทสนทนา การจับคู่เสียงจากบทเรียน และการใช้แบบฝึกที่มีไฟล์เสียงประกอบ เพื่อเพิ่มความถี่ในการฝึกซ้ำแม้ภายใต้ข้อจำกัดด้านเวลา

References

- Boonmalerd, K. (2012). *A Study on Korean pronunciation teaching for Thai learners - focused on final consonant*. The Graduate School Keimyung University.
- Celce-Murcia, M., Brinton, D. M., & Goodwin, J. M. (2010). *Teaching pronunciation: A course book and reference guide*. Cambridge University Press.
- Cheon, M., Kim, M., & Joo, H. (2022). *Design of a novel Korean learning application for efficient pronunciation correction*. arXiv. <https://arxiv.org/abs/2205.02001>
- Choi, H., Kim, S., & Koh, G. (2023). An analysis of segmental accuracy of Korean for automated assessment: With focus on Chinese, Vietnamese, and Thai speakers. *Journal of Korean Language Education*, 34(2), 97-126. <https://doi.org/10.21213/jklee.34.2.202308.97>
- Derwing, T. M., & Munro, M. J. (2005). Second language accent and pronunciation teaching: A research-based approach. *TESOL Quarterly*, 39(3), 379-397. <https://doi.org/10.2307/3588486>
- Gilakjani, A. P., & Sabouri, N. B. (2016). Learners' listening comprehension difficulties in English language learning: A literature review. *English Language Teaching*, 9(6), 123-133. <https://doi.org/10.5539/elt.v9n6p123>
- Hasan, E., Altakhaineh, A. & Chahwan, R. (2025). Study on the effect of self-monitoring tasks on improving pronunciation of foreign learners of Korean in blended courses. *Open Education Studies*, 7(1), 20250069. <https://doi.org/10.1515/edu-2025-0069>
- Imviset, S. (2013). *Guidelines for organizing learning activities based on Bloom's Taxonomy of higher-order thinking skills*. Chulalongkorn University Press.
- Kaewchuay, S., & Kobsirithirawara, P. (2017). The situation of Korean language teaching in Thai secondary schools: Problems and solutions. In *Proceedings of 2017 academic conference on the development of Korean language teaching at the secondary and higher education levels* (pp. 185-200). Korean Studies Center. https://kukr.lib.ku.ac.th/kukr_es/BKN_HUMAN/search_detail/result/20015135
- Kamonjiranuwat, C. (2013). *A study of Korean diphthong pronunciation by Thai learners* [Master's thesis, Hankuk University of Foreign Studies]. The Graduate School of Hankuk University of Foreign Studies.

- Kamonjiranuwat, S. (2013). Thai learners' difficulties in pronouncing Korean diphthongs. *Journal of Korean Studies*, 8(2), 15-30.
- Koheng, B. (Kobsirithiwara, P.). (2015). *A study of Korean pronunciation education for Thai learners: Defined through obstruct perception and phoneme fluctuation* [Doctoral dissertation, Kyung Hee University]. Graduate School of Kyung Hee University.
- Korean Education Center in Thailand. (2018). *Phasa kaoli* [Korean language] (vol. 1-6). Se-Education.
- Min, D. (2019). *A study on analysis about Thai students' mispronunciation of Korean and the method for teaching Korean pronunciation to Thai student*. Graduate School of Education, Inha University.
- Ministry of Education. (2008). *Laksut kaen klang kan sueksa khan phuenthan pho so 2551* [The basic education core curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008)]. Ministry of Education.
- Muangkaew, S., & Apiratravoradet, K. (2018). Development of electronic book (e-book) on neighboring countries language and culture course for first year students in Bansomdejchaopraya Rajabhat University. *CMU Journal of Education*, 2(1), 18-32. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/cmujedu/article/view/167043>
- Na Sulong, W., Sukkanit, A., & Sermsuk, K. (2018). *Manner, needs and satisfactions of using massive open online course (mooc) for general education courses at Rajamangala University of Technology Srivijaya* [Research report]. Institutional Repository at RUTS. <https://www.repository.rmutsv.ac.th/handle/123456789/2419>
- Office of the Basic Education Commission. (2024). *Tua chi wat lae sara kan rianru phasa kaoli* [Indicators and learning standards of the Korean language]. <https://anyflip.com/wtlak/dfuq>
- Phamang, S. (2017). *The development of basic Korean communication skills of Mathayom Suksa 6 students through communicative language teaching approach* [Master's thesis, Pibulsongkram Rajabhat University]. Pibulsongkram Rajabhat University Institutional Repository. <https://etheses.psu.ac.th/lib-irpsru/node/489>
- Sahaviriya, K. (2022). The state of research in Korean language and Korean studies: A reflection on secondary education in Thailand. In *The 8th Seminar in Korean Studies Workshop for Thai Educators 2022* (pp. 59-76). Faculty of Humanities and Social Sciences, Prince of Songkla University.

- Sahaviriya, K., & Kim, T. (2021). *Kan ok siang phasa kaoli* [Korean pronunciation]. Pattani Info.
- Sanintrachak, D. (2020). *The development of learning activities using Korean drama media to improve listening and speaking skills for Mathayom Suksa 4 students* [Unpublished research report]. Naresuan University. https://www.edu.nu.ac.th/th/news/docs/download/2020_12_23_14_07_51.pdf
- Srisuk, B. (2002). *Kan wichai bueangton* [Basic research] (7th ed.). Suweeriyasarn.
- Supsin, S. (2013). *A study on teaching method of Korean pronunciation for Thai learners* [Master's thesis, Yonsei University]. Graduate School, Yonsei University.
- Tonatnis, T. (2012). A Study on English Pronunciation Problems and English Pronunciation Learning Strategies of Third Year Interdisciplinary Studies Students of Thammasat University. *Language and Linguistics*, 31(1), 81-102. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/joling/article/view/10764>
- Vaichayee, W. (2022). The survey research on korean language teaching-learning management: Learners' perspective on the development of the center for asian languages and cultures, Institute of East Asian Studies, Thammasat University. *Mahidol R2R e-Journal*, 9(1), 94-109. <https://he01.tci-thaijo.org/index.php/mur2r/article/view/248960>
- Yeo, E. J., Ryu, H., Lee, J., Kim, S., & Chung, M. (2023). *Comparison of L2 Korean pronunciation error patterns from five L1 backgrounds by using automatic phonetic transcription* (arXiv Preprint No. 2306.10821). arXiv. <https://doi.org/10.48550/arXiv.2306.10821>